

Utenriksminister Munch nektet å snakke med kurieren som advarte mot det tyske overfallet

114657

De norske myndigheters skepsis overfor «ryktene» en viktig faktor for danskene. — Undersøkelseskomisjonen legger fram nye dokumenter. Munch frikjennes for å ha deltatt i et Rostock-møte

n-
i
g
e-
n-
n-
r-
r-
i-
t-
v-
n-
i-
n-
t-
t-
n-
n-

14-11-54 Dagbl.
KOBENHAVN i dag. — I dag foreligger to nye bind fra den parlamentariske undersøkelseskomisjonen om krigstiden. De beskjeftiger seg særlig om advarslene til Norge og Danmark før den 9. april og om påstanden om at daværende utenriksminister Peter Munch den 17. mars 1940 skulle ha hatt et møte med Himmler i Rostock hvor de traff avtaler om okkupasjonen av Danmark.

Det kommer fram nå at utenriksminister Munch ikke ville

veksle et ord med kurieren fra Berlin som overbrakte ham advarslene om overfallet. Den danske minister Mohr fastholder sin fremstilling av den avvisning ryktene fikk i det norske utenriksdepartementet. Utenriksminister Munch var meget nervøs den 6. april.

Dato og klokkeslett for et tyske overfallet er nå fastslått, og det er på det rene at de første advarslene fra antinazistisk tysk hold kom den 3. april.

Den nederlandske militærattacheen i Berlin, general Sas, ble den 3. april 1940 tilkalt til en samtale med sin mangeårige venn, oberst i Wehrmachts overkommando, Hans Oster, som satt i generalstaben, men som var en bitter fiende av Hitler-regimet. Han gjorde hva som sto i hans makt for å krysse Hitlers planer, noe som senere kostet ham livet, idet Hitler lot ham henrette.

Den 3. april meddelte Oster sin nederlandske venn at Danmark ville bli angrepet den 9. april kl. 4 om morgenen, og den tyske oberst ba general Sas bringe meddelelsen videre til Danmark og Norge.

Dette ble gjort.

Den danske marineattaché Kjølson, som i de hektiske dagene utfoldet en kolossal aktivitet for å advare sin regjering, sendte meddelelse til København, men ikke om klokkeslettet.

Den daværende danske sendemann i Berlin, kammerherre Zahle, sendte en kurér med fly til utenriksministeren. Kuréren kom den 4. april. Det var legasjonssekretær Schön som nå er ambassaderåd i Oslo. Han har avgitt en beretning til komisjonen hvor det heter at han straks tok bil fra flyplassen og bega seg til utenriksminister Munch som visste at han skulle komme.

Ministeren ville straks permittere meg, sier Schön, men jeg ba ham lese beretningen først, da jeg bemerket at det kunne være noe i den som han gjerne ville spørre meg om. Da ministeren hadde lest beretningen, reiste han seg opp og sa adja, uten å si et eneste ord om det han hadde lest.

Da jeg igjen sto i Østre Allé var jeg meget forstømt da jeg vanskelig kunne forstå at en utenriksminister i en slik situasjon ikke hadde et spørsmål å stille til den som hadde reist fra Berlin bare noen timer i forveien.

Minister O. C. Mohr har avgitt en ny beretning, blant annet med nye opplysninger om forhandlingene mellom ham og Esmareck den 5. april.

Mohr fastholder her at Esmareck i en ikke tidligere omtalt telefonsamtale meddelte at Oslo hadde underrettet ham om at en ikke ville foreta noen henvendelse i Berlin angående de alarmende rykteriske etterretninger.

Minister Mohrs påstand ble imotegått i Morgenbladet i oktober 1947 av minister Jens Bull som i 1940 gjorde tjeneste i utenriksdepartementet. Bull hevder at han ikke har avfeiet ryktene fra Berlin som noen gammel minister som Scheel ikke burde tro på. I svaret fastholder Mohr at Esmarecks uttalelse falt slik som han har referert tidligere.

Esmarecks muntlige meddelelse

gere hvis tyskerne overskred grensen, lod at en ville prøve å stoppe dem, men han lot forstå at et slikt forsøk ikke kunne ventes å bli særlig effektivt.

Den parlamentariske komisjons undersøkelser av ryktene om det såkalte Rostockmøtet den 17. mars 1940 hvor det skulle være blitt truffet en forhåndsavtale mellom Himmler og den danske utenriksminister dr. Peter Munch om okkupasjonen, er blitt trevlet opp inntil det nå praktisk tatt ikke er noe tilbake på dem. Det fastslås at ryktene er pure oppspinn og at de helt og holdent stammer fra landsvikere som var internert i 1945-1946.

ikke hadde et spørsmål å stille til den som hadde reist fra Berlin bare noen timer i forveien.

Minister O. C. Mohr har avgitt en ny beretning, blant annet med nye opplysninger om forhandlingene mellom ham og Esmarek den 5. april.

Mohr fastholder her at Esmarek i en ikke tidligere omtalt telefonsamtale meddelte at Oslo hadde underrettet ham om at en ikke ville foreta noen henvendelse i Berlin angående de allarmende ryktevise etterretninger.

Minister Mohrs nåstand ble imotegått i Morgenbladet i oktober 1947 av minister Jens Bull som i 1940 gjorde tjeneste i utenriksdepartementet. Bull hevder at han ikke har avseiet ryktene fra Berlin som «noe en gammel minister som Scheel ikke burde tro på». I svaret fastholder Mohr at Esmareks utfalelse, falt slik som han har referert tidligere.

Esmareks muntlige meddelelse om at en i Oslo hadde en lignende beretning fra den norske gesant i Berlin, men at en ikke tillot det noen betydning, ble stenografert ned og oppfattet som den norske regjeringens svar på den danske forespørsel. Bemerkningen «til privat orientering» (om at Bull hadde sagt at han var forbauset over at en gammel gesant kunne tro på noe slikt) ble ikke stenografert eller omtalt i det offisielle referat, men Mohr hevder at han nevnte det overfor utenriksminister dr. Munch og at utfalelsen spilte en viss rolle under de videre forhandlinger i departementet.

Den svenske minister Hamilton opplyser at det ikke var innkommet opplysninger til København, som ikke samtidig var kjent i Stockholm. Han utfaler at han lørdag 6. april fant Munch

MEGET NERVOS

Fra en samtale mandag ettermiddag 8. april blir det referert at dr. Munchs svar på direkte spørsmål om hvordan en ville rea